

Dániel könyve – Hatvanhetedik rész

Prófétai felismerések: az iszlám, 2001. szeptember 11., és a keleti szél napja

Jeff Pippenger
2024-01-31

A harmadik jaj iszlámja 2001. szeptember 11-én lépett be a profétai történelembe, és azonnal visszatartatott. Abban az időben a késői eső elkezdett hullani, de „kimért” volt.

Mérték szerint, amikor kihajt, perbe szállsz vele; visszatartja kemény szelét a keleti szél napján. Ezért Jákób hamissága így módon megtisztítatik, és ez minden gyümölcse bűnének elvételére: amikor az oltár minden követ olyanná teszi, mint a szétzúzott mészkövek, a berkek és a bálványképek nem maradnak fenn. Mert az erős város pusztává lesz, a lakhely elhagyatottá, és olyan marad, mint a sivatag: ott legel a borjú, ott heverész, és lerágja annak ágait. Amikor annak gallyai elszáradnak, letörök őket; asszonyok jönnek, és tüzre vetik azokat; mert ez értelmetlen nép: ezért az, aki alkotta őket, nem könyörül rajtuk, és aki formálta őket, nem mutat irántuk kegyelmet. És leszen azon a napon, hogy az Úr lecsépel a folyó medrétől Egyiptom patakjáig, és ti egyenként gyűjtettek össze, Izráel fiai. És leszen azon a napon, hogy megfűjják a nagy harsonát, és eljönnek azok, akik készek voltak elveszni Assíria földjén, és a számkivetettek Egyiptom földjén, és leborulnak az Úr előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben. Ézsaiás 27:6–13.

„A keleti szél napja” az utóbbi eső elérkeztét jelöli, és egyúttal a harmadik jaj iszlámját is. Ugyanakkor annak a történetnek a kezdetét is jelzi, amelyben „Jákób hamissága eltávolíttatik”. A keleti szél napja 2001. szeptember 11-én érkezett el, és azon a ponton vette kezdetét az élők ítélete. Az élők ítélete a harmadik angyal záró munkája, és ott kezdődött meg a száznegyvennégyezer bűneinek eltávolítása. Ezt érti Ésaías, amikor ezt írta: „Ezáltal.”

„Ez által” szavakat megelőző rész így hangzik: „Mértékkal, amikor kihajt, perbe szállsz vele: feltartóztatja zord szelét a keleti szél napján.” Az „ez által” azokra a meghatározott próbaigazságokra mutat, amelyek megtisztítják a bűnt azokból, akiket Jákóbként ábrázol. Ezen igazságok közé tartozik az esemény (9/11), amely a késői eső megérkezését jelzi. Ezen igazságok közé tartozik a késői eső meghatározása úgy, mint „üzenet”, és az „üzenet” az iszlám. Magában foglalja azt az igazságot is, hogy „a keleti szél” a harmadik Jaj iszlámja, és magában foglalja az iszlám ezt követő visszatartásának (feltartóztatja) profétai jellegzetességét is.

Maga a próba a „vitában” nyer ábrázolást, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött. Jeremiást, amikor az első csalódást képviselte, arra intették, hogy „térjen vissza” Istenhez, és válassza külön a drágát a hitványtól. A próbaüzenet „gyümölcse” az imádók két osztályát hozza létre.

A balgák ítélete így van ábrázolva: „amikor oltárának minden követ olyanná teszi, mint az összezúzott mészköveket, a berkek és a bálványképek nem maradnak fenn.” Ézsaiás a huszonnyolcadik és a huszonkilencedik fejezetben azok ellen elhangzó kijelentésre utal, akik

felforgatják a dolgok rendjét. Ők azok, akik nem képesek megérteni a lepecsételt könyvet. A gonoszok munkáját (gyümölcsét) fazekasagynak kell tekinteni.

Ezért íme, csodálatos dolgot cselekszem e néppel, igen csodálatos dolgot és csodát: mert elvész bölcsseinek bölcsessége, és értelmeseinek értelme elrejtetik. Jaj azoknak, akik azon vannak, hogy tanácsukat mélyen elrejtsek az Úr elől, és tetteiket sötétségben viszik véghez, és ezt mondják: Ki lát minket? és ki ismer minket? Mily visszás a ti fonák gondolkodástok! Avagy olyan-e a fazekas, mint az agyag, hogy a mű azt mondja alkotójáról: Nem ő készítette engem? vagy az alkotmány ezt mondja formálójáról: Nem volt értelme? Ézsaiás 29:14–16.

A gonoszok munkája olyan lesz, mint a fazekas agyaga, és a huszonhetedik fejezetben munkájuk hasonló módon kerül bemutatásra, mint a szétzúzott krétakövek. A kréta vagy a fazekas agyaga könnyen porrá zúzható, és annak a munkának a jelképe, hogy „az oltár minden követ úgy teszik, mint a szétzúzott krétaköveket”, beleértve „a berkek és bálványképek” lerontásának munkáját is, úgy hogy azok „nem állnak fel többé”, az a munka, amelyet Jósiás király reformációja ábrázol. A végső ébredésben és reformációban, amelyet Jósiás reformációja jelképez, az adventista szervezeti struktúra pusztává lesz, mert „az erős város elpusztul, és a lakóhely elhagyatottá lesz, és olyan marad, mint a puszta”. Minden művük, vagyis a világszerte lévő ezernyi gyülekezet, iskola, főiskola, egyetem, kórház és irodaház, prófétai értelemben értéktelen porrá lesz zúzva.

A tagság is is pusztasággá lesz, mert azok az „értelem nélküli nép” úgy lesznek, mint az „elszáradt” „ágak”, amelyek „letöretnek” és „tűzre vettetnek”, mert „aki alkotta őket, nem könyörül rajtuk, és aki formálta őket, nem mutat irántuk kegyelmet.”

Amikor teljes lesz a vizsgáló üzenet által végbevitt elkülönítés, a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének második hangja kihívja Isten másik nyáját Babilonból; mert azon a napon „meglesz”, hogy „megfűjják a nagy kürtöt, és eljönnek azok, akik készek voltak elveszni Asszíria földjén, és a számkivetettek Egyiptom földjén, és imádják az Urat a szent hegyen, Jeruzsálemben.”

Az általunk vizsgált szakasz (Ézsaiás huszonhetedik fejezetének nyolcadiktól tizenharmadikig terjedő versei) azonosítja azt a prófétai történelmet, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, és szemlélteti azok megpróbáltatását és megtisztítását, akik végül kihívják Isten másik nyáját Babilonból. Ugyanezen fejezet nyitóversei azonosítanak egy éneket, amelyet éppen e történet idején kell énekelni.

Ama napon ezt énekeljétek róla: Vörösbor szőlőskertje. Én, az Úr, őrzöm azt; minden pillanatban öntözöm; hogy senki meg ne sértse, éjjel és nappal őrzöm azt. Nincs bennem harag: ki állítana elém csatában tüskebokrot és tövist? Átgázolnék rajtuk, együttesen elégetném őket. Vagy ragadja meg erősségemet, hogy békét kössön velem; és békét fog kötni velem. Jákób sarjai gyökeret vernek majd; Izráel virágzik és rügyet hajt, és gyümölccsel tölti be a föld színét. Vajon úgy verte-e őt, amint verte azokat, akik őt verték? vagy úgy öletett-e meg, mint azok megöletése szerint, akiket ő ölt meg? Ézsaiás 27:2–7.

A szőlőskert éneke az az ének, amely először Isten népét olyan szőlőskertként azonosítja, amelyet Ő szeretett és gondozott. Ezután elfogadás ígéretét tárja elénk mindazok számára, akik meg akarják ragadni Krisztus igazságát. Majd azonosítja a Szentlélek kitöltetésének ígéretét, amelyet az eső két

szakasza jelképez. Az első szakasza életre kelti a virágokat és a rügyeket, a második szakasz pedig betölti a földet gyümölcseivel.

A szőlőskert éneke az az ének, amely azt az időszakot azonosítja, amikor Isten elhalad egy korábbi választott nép mellett, miközben szövetségre lép egy új választott néppel. A nyolcadik versről kezdve a versek egyszerűen megismétlik és kibővítik a fejezet nyitóverseit. A fejezet első verse ugyanazt az eseményt azonosítja, amelyet a nyolcadik vers „a keleti szél napjaként” nevez meg.

Ama napon megbünteti az Úr kemény, nagy és erős kardjával a Leviatánt, a sebesen sikló kígyót, a Leviatánt, a tekergő kígyót; és megöli a sárkányt, amely a tengerben van. Ézsaiás 27:1.

A sárkány Sátán, de másodlagos értelemben a pogány Róma volt.

„Így tehát, míg a sárkány elsődlegesen Sátánt jelképezi, másodlagos értelemben a pogány Róma szimbóluma.” The Great Controversy, 439.

Dániel hetedik fejezetének és a Jelenések tizenkettedik fejezetének pogány Rómára vonatkozó tíz királya a Jelenések tizenhetedik fejezetének tíz királyát jelképezi az utolsó napokban.

„Királyok, uralkodók és kormányzók magukra vették az antikrisztus bélyegét, és úgy vannak ábrázolva, mint a sárkány, aki hadat indít a szentek ellen—azok ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél megvan a Jézus hite.” Testimonies to Ministers, 38.

Ézsaiás 27. fejezetének első verse a sárkány feletti ítélet kezdetét azonosítja, amely a keleti szél napján, 2001. szeptember 11-én vette kezdetét. A föld királyainak és globalista kereskedő partnereiknek ítélete akkor teljesedik be, amikor a föld pénzügyi struktúráját egy „keleti szél” elpusztítja, a „tengerek” közepette.

Mert íme, a királyok összegyűltek, együttesen vonultak fel. Meglátták azt, és elcsodálkoztak; megrettentek, és sietve elmenekültek. Félelem fogta el őket ott, és fájdalom, mint a vajúdo asszonyé. Keleti széllel összetöröd Tarsis hajóit. Zsoltárok 48:4–7.

Ézsaiás huszonhetedik fejezetének első hétig terjedő versei a nyolcadiktól tizenharmadikig terjedő versekben megismétlődnek és kibővülnek. Azonosítja, hogy „a keleti szél napján” a föld királyai és kereskedői félelemmel fognak szembesülni, és ez a félelem attól a ponttól kezdve a történelem folyamán egyre fokozódik. Ez a félelem azonosítja a Föld bolygó progresszív globalistáinak 2001. szeptember 11-e óta tanúsított ésszerűtlen és elhamarkodott lépéseit, amint napirendjüket a logikusan várhatónál tovább és agresszívebben erőltetik. Sátán és képviselői, a föld kereskedői és királyai (a globalisták), mint a sárkány jelképei, tudják, hogy idejük rövid.

Annakokáért örvendjétek, egek, és ti, akik bennük lakoztok. Jaj a föld és a tenger lakóinak! mert leszállott hozzátok az ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van. Jelenések 12:12.

A keleti szél napja, amely 2001-ben előidézte a gazdasági válságot, s amely azóta is csak súlyosbodott, bármivel is próbálkozik a globalista média ennek ellenkezőjét állítani, az a kérdés, amellyel a világ akkor szembesül, amikor a sárkány tudja, hogy rövid az ideje. Ekkor fokozza

lépéseit az egész föld feletti uralom megszerzésére, és ezt akkor teszi, amikor a „Jaj” (a harmadik Jaj) rázúdul „a föld és a tenger lakóira”.

A harmadik Jaj iszlámjának (a keleti szélnek) megérkezése 2001. szeptember 11-én olyan gazdasági katasztrófát idézett elő, amely arra kényszerítette a globalistákat, hogy felgyorsítsák erőfeszítéseiket az egy világkormány rákényszerítésére a földkerekségre. Ám az iszlám továbbra is betölti szerepét. Talán az iszlám mint a bibliai prófécia jelképe legkomolyabb kinyilatkoztatása az iszlámra tett első utalásban található.

Az Úr angyala pedig így szólt hozzá: Íme, terhes vagy, és fiút fogsz szülni, és Ismáelnek nevezd őt; mert meghallotta az Úr a te nyomorúságodat. És ő vad ember lesz; keze mindenki ellen, és mindenki keze őellene lesz; és minden testvérének színe előtt fog lakozni. 1Mózes 16:11–12.

Isten Igéje soha nem vall kudarcot. Miközben az iszlám továbbra is a vajúdo asszonyhoz hasonló fájdalmat szül, némelyek, akik talán még azt is elfogadják, hogy az iszlám azonosítható a bibliai próféciaiban, még mindig nem fogták fel a két versben rejlő nyilvánvaló ténytet. Egyesek talán megértik, hogy az iszlám az, ami a földkerekség minden emberét egybegyűjti, hogy közös ellenséggel szemben álljanak, és ez természetesen igaz. Ám a vers utolsó mondata a súlyosabb igazság. A világot megrázta 2001. szeptember 11-e, és nemrég ismét megrázta a Hamász ez évi, október 7-i Izrael elleni támadása. De senki sem hajlandó meglátni, hogy a hadviselés és a hirtelen pusztulás szelleme Izmael minden testvérének „színe előtt” van jelen.

Miféle pusztítás megy végbe, amikor olyan iszlám nemzetek, mint Szaúd-Arábia, az Egyesült Arab Emírségek, Katar, Kuvait, Brunei és Bahrein, váratlan támadást hajtanak végre? Ismáel szelleme „minden testvérében” jelen van, és az a hadviselés, amelyet eddig a harmadik Jaj eredményezett olyan országok részéről, mint Afganisztán vagy Irak, egészen más lesz, amikor Ismáel próféciaja teljesen beteljesedik. Hány nukleáris bombája van Pakisztánnak?

Az iszlám hadviselés prófétai jellegzetessége, amint az az első és a második iszlám jajban megmutatkozik, a hirtelen, váratlan támadás. Van-e elegendő pénzügyi forrás a jómódú iszlám nemzetekben ahhoz, hogy titokban olyan fegyverzetet szerezzenek be vagy állítsanak elő, amely kifinomultabb és halálosabb volna, mint az üzemanyaggal megrakott repülőgépek, az autóbombák, az égő gumibroncsok, a nemi erőszak és a kések? Hihetünk-e Isten Igéjének?

Miller álmának valamennyi ékköve megpróbáló igazsággá válik az utolsó napokban, ha másért nem is, azért a valóságért, hogy e igazságokat elvetették, és a prófécia azonosítja, hogy helyre fognak állíttatni. Ám e ékkövek közül némelyek, mint például Krisztus mennyei szentélyben végzett szolgálata és a harmadik Jaj iszlámja, olyan jövendöléseket jelölnek meg, amelyek csak a legutolsó napokban teljeseznek be. Az egyik Krisztusnak a Szentek Szentjében végzett munkáját jelképezi, amely bizonyosan jelenvaló megpróbáló igazság, a másik pedig az Éjféli Kiáltás üzenetét azonosítja, amely ismét jelenvaló megpróbáló igazság.

Az a szál, amely összefűzi a millerita mozgalmat és a vég idejét 1989-ben, amely viszont bevezeti a száznegyvennégyezer mozgalmát, a „hét idő”, amely Miller első ékköve volt, és az első, amelyet

félretettek, amikor az adventizmus elhagyta a régi ösvényeket. Az 1863-as lázadástól 1989-ig, a vég idejéig terjedő százhuszonhat év a „hét időt” jelképezi. A kétezer-ötszázhusz két ezer-kétszázhatvanas időszakra oszlott, és az ezer-kétszázhatvan egytizede, vagyis tizede, százhuszonhat. Az a kő, amelyet az építők megvetettek, olyan hosszú, hogy összeköti a három angyal első és utolsó mozgalmát. Ezzel azonosítja, hogy a „hét idő” igazsága jelenvaló próbaigazság is, és hogy ez az igazság az, amely többé nem csupán az alapkö, hanem a szeglet fejevé lesz.

Most most félretesszük a tudás növekedésének vizsgálatát a millerita mozgalomban, amelyet Dániel könyvében az Ulai folyó látomása jelképez, és figyelmünket a Hiddekel folyó látomása felé fordítjuk, amely a tudás növekedését jelképezi a száznegyvennégyezer mozgalmában.

Ezután az adventizmus négy nemzedékét fogjuk megvizsgálni, amelyek az 1863-tól 1989-ig terjedő százhuszonhat évet fogják át.

A következő cikkben kezdjük meg ennek tanulmányozását.

És lőn a hatodik esztendőben, a hatodik hónapban, a hónap ötödik napján, miközben házamban ültem, és Júda vénei előttem ültek, hogy ott rám nehezedett az Úr Isten keze. És láttam, és ímé, egy alakot, amely olyan volt, mint a tűz megjelenése: derekának látszatától lefelé tűz, és derekától felfelé olyan volt, mint a fényesség megjelenése, mint az izzó érc színe. És kinyújtotta egy kéz formáját, és megragadott fejem egyik hajtincsénél; és a lélek felemelt engem a föld és az ég közé, és elvitt engem Isten látomásaiban Jeruzsálembe, a belső kapu bejáratához, amely észak felé néz, ahol a féltékenység bálványképének helye volt, amely féltékenységre ingerel. És ímé, ott volt Izráel Istenének dicsősége, a látomás szerint, amelyet a síkságon láttam. És mondta nekem: Embernek fia, emeld fel most szemeidet észak felé. Én pedig felemeltem szemeimet észak felé, és ímé, északra, az oltár kapujánál, a bejáratban ott volt ez a féltékenységre ingerlő bálványkép. És mondta nekem: Embernek fia, látod-e, mit cselekszenek? azokat a nagy utálatosságokat, amelyeket Izráel háza itt elkövet, hogy eltávozzam szenthelyemtől? de fordulj még ismét másfelé, és még nagyobb utálatosságokat fogsz látni. És a pitvar kapujához vitt engem; és amikor odanéztem, ímé, egy lyuk volt a falban.

Akkor ezt mondta nekem: Embernek fia, áss most a falban. És amikor ástam a falban, ímé, egy ajtó. És ezt mondta nekem: Menj be, és lásd meg a gonosz utálatosságokat, amelyeket itt cselekszenek. Bementem tehát és láttam; és ímé, mindenféle csúszómászó alakja, utálatos vadállatok és Izráel házában minden bálványa volt köröskörül a falra vésve. És előttük állt Izráel házában vénei közül hetven férfi, és közöttük állt Jaazanjá, Sáfán fia, mindegyiknek füstölő volt a kezében, és a tömjén sűrű felhője szállt fel. Akkor ezt mondta nekem: Embernek fia, láttad-e, mit cselekszenek Izráel házában vénei a sötétben, ki-ki az ő képmásainak kamrájában? Mert ezt mondják: Az Úr nem lát minket; az Úr elhagyta a földet. Azután ezt is mondta nekem: Fordulj még egyszer, és még nagyobb utálatosságokat fogsz látni, amelyeket cselekszenek. Ekkor odavitt engem az Úr háza kapujának bejáratához, amely észak felé volt; és ímé, asszonyok ültek ott, akik Tammúzt siratták. Akkor ezt mondta nekem: Láttad-e ezt, embernek fia? Fordulj még egyszer, és ezeknél is nagyobb utálatosságokat fogsz látni. Azután

bevitt engem az Úr házának belső udvarába, és íme, az Úr templomának bejáratánál, a tornác és az oltár között, mintegy huszonöt férfi volt, hátukkal az Úr temploma felé és arcukkal kelet felé fordulva; és kelet felé fordulva a napot imádták. Akkor ezt mondta nekem: Láttad-e ezt, embernek fia? Vajon csekély dolog-e ez Júda háza előtt, hogy azokat az utálatosságokat cselekszik, amelyeket itt cselekszenek? Mert erőszakkal töltötték meg a földet, és ismét engem ingerelnek haragra; és íme, az ágot az orrukhoz tartják. Ezért én is búsulásomban cselekszem: szemem nem fog megkímélni, és nem könyörülök; és ha hangos szóval kiáltanak is fülembe, nem hallgatom meg őket. Ezékiel 8:1–18.